

Muhamet Hida mod Danmark (appl. 38025/02 EMD kendelse, afsagt den 19. februar 2004)

Sagsfremstilling:

Den 19. februar 2001 indrejste Muhamet Hida, statsborger i Serbien-Montenegro, Kosovo-provinsen, i Danmark hvor han søgte asyl. Som asylmotiv henviste den pågældende til, at han i henholdsvis juni og december måned 1999 var blevet slået af personer fra Kosovos Befrielseshær (UCK), og at han og hans familie var blevet fordrevet fra deres hjem i Gjilane i Kosovo. Hida gjorde endvidere gældende, at han som etnisk roma siden 1995 var blevet udsat for forfølgelse og generet af forskellige personer.

Påstanden:

Hida indbragte sagen for den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, idet han gjorde gældende, at de danske udlændingemyndigheders beslutning om at udvise ham til Kosovo, blandt andet ville være i strid med artikel 3 i den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Menneskerettighedsdomstolens bemærkninger:

Domstolen afviste sagen, idet ansøgningen blev anset for at være åbenbart ugrundet i henhold til artikel 35 i konventionen.

Domstolen bemærkede i den forbindelse, at den blotte mulighed for mishandling på grund af en uafklaret generel situation i et land ikke i sig selv er tilstrækkelig til at statuere en krænkelse af artikel 3. Domstolen bemærkede endvidere, at en krænkelse af artikel 3 tillige ville kunne omfatte situationer, hvor risikoen for at blive udsat for tortur og nedværdigende behandling hidrørte fra faktorer, der hverken direkte eller indirekte ville kunne pådrage offentlige myndigheder ansvar. I samme forbindelse bemærkede domstolen, at en krænkelse af artikel 3 ville kunne omfatte situationer, der isoleret set ikke udgjorde en krænkelse af artikel 3. Ydermere bemærkede domstolen, at udviste udlændinge, som modtager medicinsk, social eller anden form for ydelse fra den udvisende stat, som udgangspunkt ikke af den grund har opnået et retskrav på at forblive i landet. Domstolen udtalte samtidig, at en beslutning om at udvise en person, i exceptionelle situationer, hvor tvingende humanitære grunde var til stede, ville kunne medføre en overtrædelse af artikel 3.

I den konkrete sag og under henvisning til, at de danske udlændingemyndigheder ikke udviser personer, herunder etniske minoriteter, til Kosovo, hvis UNMIK (United Nations Interim Administration Mission in Kosovo) modsætter sig dette, fandt Domstolen det ikke bevist, at Hida risikerede at blive udsat for tortur eller umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf ved en tilbagevenden til Kosovo.

<http://cmiskp.echr.coe.int/tkp197/view.asp?action=html&documentId=672042&portal=hbkm&source=externalbydocnumber&table=1132746FF1FE2A468ACCB CD1763D4D8149>